

end i 1926—27, men Udgifterne har saa ogsaa til Gengæld været $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre, skønt heri indgaar Afskrivning og Forrentning, som er ca. $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. større end i det foregaaende Finansaar 1926—27. Regnskabet giver altsaa intet til Afskrivning og Forrentning, samtidig med at der er et Underskud paa henved $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er et Beløb, der paa det nærmeste svarer til, hvad der i Finansaaret er betalt i Fragtrabatter.«

Ved Post- og Telegrafvæsenet »er det regnskabsmæssige Underskud 602 790 Kr. mod 1 827 000 Kr. i 1926—27 — det er altsaa en væsentlig Forbedring trods den stærke Takstnedsættelse paa i alt ca. 8 Mill. Kr. Der er ganske vist en betydelig Indtægtsnedgang, sammenlignet med 1926—27, nemlig ca. 3 611 000 Kr., men til Gengæld er Udgiftsbesparselsen ikke mindre end 4 378 000 Kr., saaledes at Resultatet bliver, at der er Dækning for Driftsudgifterne — Afskrivning iberegnet — og dog en Forrentning paa over $3\frac{1}{2}$ pCt. Det maa efter Omstændighederne siges at være særdeles gunstigt«.

Med Hensyn til Skatteparagraffen, § 5, hvor Indtægten har været 362 055 000 Kr., medens den i det foregaaende Regnskabsaar var 384 470 000 Kr., udtalte Ministeren: Af de 362 Mill. Kr. for 1927—28 skyldes 9 151 000 Kr. den Overførelse af Overskud af Valutaydelsen, som fandt Sted fra § 26, men til Gengæld er det samme Beløb gaaet fra paa den oprindelig budgetterede Indtægt af Indkomst- og Formueskatten. Den store Nedgang i Skatteindtægten falder — selvfølgelig kan man næsten sige — i det væsentlige paa Formue- og Indkomstskatten, der er gaaet ned fra 128 331 000 Kr. i 1926—27 til 102 052 000 Kr., det vil sige med ca. $26\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er en kolossal Nedgang, og i den har de i December 1927 gennemførte Love om Nedsættelse af Formueskatten og af Selskabsskatten ingen Andel, idet disse Love jo ikke har kunnet øve nogen Virkning paa Finansaaret 1927—28, men først i det følgende Finansaar; derimod øver naturligvis den før nævnte Overførelse fra § 26 af 9 151 000 Kr. til Nedsættelse af Skatten sin Indflydelse. Men tilbage bliver der alligevel, naar der er Tale om en Nedgang paa $26\frac{1}{4}$ Mill. Kr., et overvældende stort Beløb, som maa tilskrives Erhvervslivets slette Konjunkturer.

Langt bedre har Forbrugsskatterne holdt sig, skønt de overvejende hviler paa Luksusartikler eller dog Ikke-Nødvendighedsartikler. Forbrugsafgifterne som Helhed er nemlig kun sunket fra 208 641 000 Kr. til 205 593 000 Kr. Nedgangen falder ikke paa Toldindtægterne, som i begge Finansaarene 1926—27 og 1927—28 har givet omtrent det samme Udbytte, nemlig mellem 88 og $88\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men den falder